

VALMIERAS KĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNICAS IZDEVUMS

Iznāk kopā
1976. gada 25. oktobraCETURDĪEN,
1990. gada 29. martaNr. 13 (534)
Cena 1 kap.

Intervija ar galveno inženieri

CEHA «SĀPJU BĒRNI»

Noslēdzot interviju par organizatoriski tehniskajiem pasākumiem rūpnīcas pamatražošanas cehos, lūdzām galveno inženieri **ANDRI BRUTANU** informēt par to, kas veicams dekoratīvo audumu cehā.

— Vispirms jau jārunā par galveno uzdevumu problēmu šajā cehā, kurš vienīgais Padomju Savienībā ražo dekoratīvos stikla šķiedras audumus, — par apdares un drukšanas līniju tehnisko stāvokli. Šīs līnijas darbojas jau kopš 1972. gada un ir fiziski nolietotās. Sliktākais ir tas, ka firma «Meccanotesile» šīs līnijas ir komplektējusi no vairāku valstu firmu ražotiem mezgliem, daļa no kurām jau ilgāku laiku vairs neeksistē. Kaut arī vairākkārt bija sagādāta konvertējamā valūta, augstāk minētā firma nespēja mums piedāvāt nepieciešamos mezglus un detaļas tehnoloģisko līniju remontam un atjaunošanai. Šī problēma pastāv arī šobrīd: ir sagādāta konvertējamā valūta, taču kontrakts noslēgts vienīgi par drukšanas pakļāviem. Parējiem mezgliem un detaļām firma joprojām nav iesniegusi tā saucamo komercpiedāvājumu. Tapec galvena mehanika daļai ir nopietni jāstrādā ar šīs firmas pārstāvētību Maskavā, lai tomēr pa-

nāktu vienošanās par analogu rezerves daļu un mezglu piegādi ceha līnijām. Pašu spēkiem jāizstrādā optimāls variants drukšanas līniju žāvēšanas mezglam. Apdares līnijām jārekonstruē polimērizatoru nosūcošā ventilācija.

Uz apdares līnijas jāieņem daudzu metroloģiski jātestē auduma kopgaruma, derīga garuma, kā arī apstrādes tehnoloģisko parametru noteikšanas un uzskaites iekārta. Tā izveidota ceha spēkiem enerģētiskā **Gunta Straziņa** vadībā.

Rūpnīcas centrālajai laboratorijai jānodrošina optimāls risinājuma variants auduma fona tīrīšanai no pūkām. Ceha «sāpju bērns» ir arī ar polivinilhlorīdu dublētā materiāla ražošanas apgušana. Iekārtas izgatavotājs ir kooperatīvs «Meistars» (17. cehā). Šis jaunais izstrādājums iekļauts 1990. gada plašā patēriņa

Tas ir viss par pamatražošanas cehiem. Nākamā intervija ar galveno inženieri būs veltīta plānotajiem pasākumiem rūpnīcas nodrošinājošajiem cehos un iecirkņos.

Ar **ANDRI BRUTANU** runāja **HERMANIS HERCBERGS**

preču ražošanas plāna, las par dzīves sienu interjera apdarei.

Sogad jānokomplektē materiāli ceha noteikto dublējās līnijas izbuvei.

Regulāri jāstrādā, recirkulējot kālija nitrāta un 19. aprīlis skidumus. Agrāk šīs vielas ielūda noteikto un tālāk uz atļūšanas ietaisēm. Bet tagad tas bagātina un recirkulējot izmanto atkārtoti tehnoloģiskajā procesā. Ceham un centrālajai laboratorijai jāstrādā pie krāsvielām piesārņoto noteikto daudzuma noteikšanas.

Par remontdarbiem:
Δ jāremontē daļa no ceha jumta;
Δ jāizdara ražošanas telpu grīdu remonts;

Δ sieviešu garderobēs jāveic kosmētiskais remonts;
Δ jāpaceļ ceha kanalizācijas akas;

Δ jāsakārto ceha ventilācijas sistēma pēc apsekojošās organizācijas norādījumiem;
Δ jāatrisina termokīmijas zāles virsgaismas logu rekonstrukcija.

Bez tam materiāli tehniskās apgādes un komplektācijas daļai jānodrošina gāzu analīzatoru un signalizatoru sprādzienbīstamajam telpām. Ceha palīgelpas jāuzstāda ugunsdzēsības signalizācija.

Pelēko ikdienu iekrāsojot

Liekas, ka tieši trakajās politiskās pārsātinātās dienās mēs ta pa istam novērtējam, ko dara standartizācijas un atestācijas biroja vadītāja **Vaira Kovalevska** (attēlā). Un te es nedomāju viņas tiešo darbu, bet gan sabiedrisko, — administrācijas arodgrupas kultūras dzīves organizēšanu.

Administrācijas darbinieki ir sadalīti četrās arodgrupās. Katrai no tām ir savi organizatori un viss pārējais, kas oficiāli tiek prasīts. Bet ikvienas arodgrupas iekšējās dzīves aktivitātes veido tie cilvēki, kas līdētāji grupas vadībā. Kultūras darba organizators ir vienas no darbietilpīgākajiem amatiem.

Vaira Kovalevska virza četras arodgrupas kultūras dzīvi. Kopīgi ar **Janīnu Šlapinu**, kura gan to dara vēl pavisam neilgi un vairāk rosina pasākumiem bērnu un citautbūtniekus. **Vaira** — tiem, kas vēlas redzēt, dzirdēt, apmeklēt izstādes, koncertus un teātra izrādes latviešu valodā. Braucienos un gājienos, pats par sevi saprotams, piedalās ne jau tikai latvieši vien.

Vaira savu darbošanos īpaši veic reklāmē, jo cilvēki paši meklē viņu un interesējas, kad atkal kas interesants notiks.

Pirmdien «Ikaruss», **Gunāra Rāviča** droši stūrēt, devas uz Rīgu, kur sporta manēža notiek «Mikrofonas» gadsimta ceturksņa jubilejas

koncerti. Jau jutama klusa rosība un gatavošanās braucienam uz Rīgu, kura galvenais notikums būs Zaķusalas televīzijas torņa apmeklējums.

Paldies, **Vaira** un **Janīna!** Jus darāt tādu darbu, kura nozīmīgumu pašas droši vien nenovērtējat. Visu regulāro pasākumu apmeklētāju vārda velu jums nenorimt un turēties pie labas veselības.

VIZMA LEJSTRAUTA
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Rūpnīcas spartakiāde

Uzvarētājas volejbolā

Rūpnīcas spartakiāde volejbola sievietēm 1. vietu izcīnīja administrācijas komanda.

Attēlā (no kreisās): **Miroslava Kozlovska**, **Jelena Fajēviča**, **Zaiga Viatere**, **Antra Rozenberga**. Komandā spēlēja arī **Stase Ogsta**.

ANĪTAS MARTINSONES foto

Nopelnīto — pašiem

Grupa arod biedrības darba aktivistu ierosina šīgada pavasara talkas strādāt tāpat kā katru gadu: cehu strādājošie — ražošanā, bet administratīvais personāls — telpu, teritorijas, kā arī pilsētas uzpūšanas talkās. Aktivisti ierosina šogad nepārskaīt līdzekļus nevienai citai organizācijai vai mistiskam «talkas fondam», bet visu nopelnīto ieskaīt rūpnīcas arod biedrības fondā strādājošo veselības nostiprināšanas, sociālo jautājumu risināšanas un zēlsirdības mērķiem. Bez tam, — talkās nopelnīto līdzekļu izlietojumu pakļaut stingrai arodaktīva kontrolei.

HRONIKA

Par labu, apzinīgu darbu un sakārā ar atzīšanu pensijā 7. ceha audumu kontrolieri **Antonija Alksne** apbalvoti ar rūpnīcas Goda rakstu un naudas prēmiju.

Par ieguldījumu rūpnīcas attīstībā un sakārā ar 50 gadu dzīves jubileju 4. ceha meistara palīgi **Atis Rezgālis** un **Jānis Saule** apbalvoti ar rūpnīcas Goda rakstu un vērtīgu dāvanu.

Par ilggadēju un nevainojamu darbu rūpnīcā un sakārā ar 60 gadu dzīves jubileju 19. ceha namdaris **Aleksandrs Ivanovskis** apbal-

vots ar rūpnīcas Goda rakstu un naudas prēmiju.

Par automatikas operatīvu un kvalitatīvu piekārtošanu sieta ražošanas iekārtai prēmēts 13. ceha iekārtotājs **Jurijš Romanovs**.

1989. gadā iekonomēti 408 tūkstoši kilovatstundu elektroenerģijas, 355 nosacītās tonnas kalla un krašņu kurināmā, 1 tonna mazuta, 4 tonnas dīzeldegvielas, 6698 kubikmetri ūdens. Pavisam ietaupīti energoresursi 22386,9 rubļu vērtībā.

Guļbenē notikusajā kinoamatieru filmu Latvijas republikāniskās ska-

tes zonālajā skatē augstu novērtējumu guva kinoamatieru studijas «Kristīns» veidotās filmas. Valmieru programma atzīta par labāko. Visas studijas «Kristīns» demonstrētās filmas ieguva tiesības piedalīties republikāniskās skates finālā.

Dekoratīvo audumu cehā notika rūpnīcas mākslinieciskās padomes kārtēja sēde. Tika izskatīts ceha mākslinieču veidotie 40 dekoratīvo audumu zīmējumi 40 koloristikās. Padome atzīnīgi novērtēja jaunus zīmējumus un izvirzīja tos republikāniskajai mākslinieciskajai padomei apstiprināšanai ar indeksu «N».

Bez tam sēdē tika izskatīti arī 5 jaunie dekoratīvo audumu zīmējumi papīrā. No tiem četri apstiprināti, bet viens jāpārstrādā. Atzīmīgi novērtēti arī jauns dekoratīvo salvēšu zīmējums divās koloristikās.

Rūpnīcā uzturas ZRA «Stekloplastika» un Leningradas projektēšanas institūta «Giprosteklo» darbinieki, kuri te ieradusies kārtējo reizi sakārā ar stikla šķiedras izstrādes vienstādijas krāsns projektēšanu. Viņi apkopo pirmā darba etapa izejas datus un saskaņo tos ar mūsu rūpnīcas speciālistiem.

Nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas cehā 19. martā uzsakta grīstes otrās partijas ražošanas eksportam uz Itāliju. Vienlaicīgi notiek arī eksperiments, kura rezultātā, cerams, samazināsies mitruma grīstē. Līdz aprīļa beigām ir jāsarāžo 20 t produkcijas.

Rūpnīcas arod biedrības bibliotēka, kas darbojas kopmītnes Revoluācijas ielā 18, patlaban notiek inventarizācija. Sakārā ar to bibliotēka būs slēgta līdz maijam.

Kārtību noliktavās un teritorijā!

Nesen nozares arodbiedrības CK galvenais tehniskais inspektors veica rūpnīcas noliktavu saimniecības un teritorijas pārbaudi. Tika konstatētas vairākas novirzes no normatīvi tehniskās dokumentācijas prasībām un citi darba aizsardzības noteikumu neievērošanas gadījumi. Rūpnīcas direktors izdevis pavēli, kurā, vadoties no pārbaudē atklātajiem trūkumiem, noteikti pasākumi atklāto trūkumu un pārkāpumu novēršanai. Lūk, daži no tiem:

△ neapkurināmās palīgmateriālu noliktavas jānokomplektē ar ogļskābes ugunsdzēsības aparātiem;

△ jāpārtrauc spirta izsniegšana patreizejas telpās; jāiekārto jaunas telpas spirta glabāšanai mucas un izsniegšanai palērtājiem;

△ jāievieš kārtība salsskābes glabāšanā;

△ jānoteic vieta, kur glabāt izejvielas un materiālus, kas patlaban tiek glabātas rūpnīcas teritorijā;

△ centrālās noliktavas sadzīves telpās jāremontē grida un jānodrošina karstā ūdens padeve;

△ jāizstrādā un jāizliek redzamas vietas autotransporta un gājēju kustības shēma pa rūpnīcas teritoriju, kā arī jānodrošina teritorija ar nepieciešamajiem satiksmi regulējošajiem ceļa zīmēm.

Paredzēti arī vairāki citi pasākumi, kas jāveic jau tuvākajā laikā.

Ticiet vai neticiet, bet man patīk zaļumi, patīk puķes. Pasaigājoties vai paskraidot pa rūpnīcas terito-

Kā zilonis porcelāna bodē...

riju, vienmēr cenšos nebrādāt pa dekoratīviem stādījumiem, skaistiem ziediem. Bet reiz, ak, sausmas, savām acīm redēju, ka divi viri zābakos mierīgi brādā zāli, kas tik tikko sāk parādīties. Citu reizi — vēl trakāk: pie dekoratīvo audumu ceļa, kur izveidota zaļā zona, pa zālāju brauc smagā mašīna — dzīvas rievas mīkstajā zemītē vien paliek... Tādi negantnieki, — nodomāju un pa slēgto pāreju devos uz ēdnicu, klusībā cerēdams, ka atrīksis arī man kāds gardāks kumosīgs. Nonācu līdz dekoratīvajam vāzēm gaiteni un... ēstgriba pavisam pazuda... Vairāki dekoratīvie stādi bija izrauti, citi salauzti, bet zemē pamatīgi kāju nospiedumi.* Aizvilkos pie draugiem dārzniecībā un dzirdo dārzniekus runājam.

ka tas nav pirmais gadījums, dekoratīvos stādus — papardes, amarantus, bilbegijas un citas (ar tiem nosaukumiem mēli var izmežģīt) rauj ārā, salauž, turpat nosviež mūsu pašu rūpnīcas cilvēki. Ja jau kādam stādu vajag, lai nāk uz dārzniecību, iegādājas.

Ir gan tie cilvēki savādi radījumi — runā, ka daba ir mūsu, ka dabu vajag sargāt, bet paši ko dara?... Laikam jau mums, kaķiem, prāts ir par īsu, lai to saprastu. Bet varbūt vienam otram cilvēkam ar to prātu ir kā ir?

RUNCIS BONIFACIJS

* Bonifācija aprakstītais gadījums, kad pāreja zeme dekoratīvajās vāzēs bija izbrādāta un stādi aplauzti, notika 21. martā laikā starp brokasliem un pusdienām.

Uzmanību: konkurss!

VSSR administrācija un sabiedriskās organizācijas izsludina konkursu par
 ① firmas goda rakstu, ② sporta diplomu, ③ darba veterānu aplieciņu, ④ pateicības adresi 10, 15, 20, 25 darba gadu jubilejas, ⑤ pateicības adresi, pensijā aizvadot klīšeju metiem.

Konkursā var piedalīties visi rūpnīcā strādājošie mākslinieki un ieinteresētie

amatori ar jaunu, radošu attieksmi saturā un mākslinieciskā noformējuma izveidošanā.

Klīšeju metos var izmantot firmas zīmes, emblemas, ķīmiskās rūpnīcības, tekstilrūpnīcības, un citus simbolus, nesarežģot iespieddarbus ar daudzkrāsainību.

Ikviena konkursa dalībnieks var piedalīties konkursā ar vienu vai vairākiem izstrādātiem klīšeju metiem.

Konkursa uzvarētāji par katru no augstmašīnājam klīšeju metiem saņems naudas prēmiju — 50 rub.

Konkursa laiks 1. līdz 30. aprīlim.

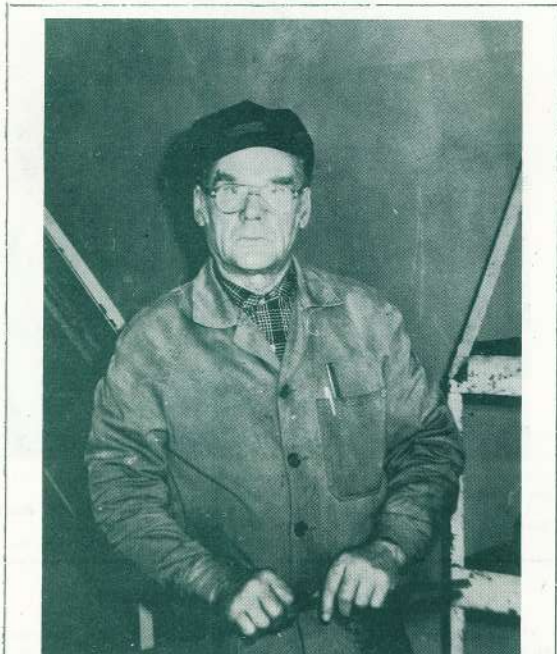
Darbi iesniedzami VSSR arodbiedrībā, norādot autora datus.

Rūpnīcas administrācija un arodkomiteja

Laiki un likteni

Laiki un likteni

Pārdzīvotais un izsāpētais

Laiki un likteni Aleksandram Grīnam ir stastu krājums ar tādu nosaukumu. Un šodien mēs daudz lasām par laiku strēli cauri cilvēku mūžiem.

Viens mūžs. Viena dzīve. Katram sava un neatkārtojama, kuru virzījusi un ietekmējusi sarkana, brūna vai balta krāsa...

17. ceha strādnieks ZIGFRIDS VIDUSKALNS savu gadu gājumu par mierīgu un plūstošu saukt nevar. Viņa pārdzīvotais kara gados lai top zināms arī lasītājiem. Par to viņš uzrakstījis pats, katru vārdu un teikumu vai-ārkārt pārdomādam un pārlobdam. Dažviet varbūt kāds teiciens ir neveikis, taču te uzrakstītais un skaļi pateiktais, iespējams, arī pašam autoram nopēms kādu nastu no dzīves pleciem.

1944. gada augustā cauri Madonas apriņķa Grašu pagasta «Spruktu» mājām, sīrodams un laupīdams, atkāpjoties brāzās sakautais vācu karaspēks. Kāda rotas vienība no 19. divīzijas apmetās tiesī mūsu sētā, kur aizriēja mana bērniņa un skolas gadi. Te lika ierīkots štābs. Ieraugot mani stāvam mājās durvis, četri viri ar ieročiem rokās pieskreja, jautādami:
 — Kas tu esi?
 — Es te dzīvoju un sargāju savu

māju. Mani audzēveki aizbrauca bēgu gaitas, bet man jāpaliekot mājā un jānopļaujot rudzi.

— Cik tev gadu?

Saku, — sešpadsmit.

— O, tu mums derēsi. Tagad visas pavēles, ko teiksim, būs jāklusā un jāpilda visu uzdevumi, ko mēs sacīsim.

Es atbildu, ka nemāku karot.

— Nekas, iemācīsim, — atbildēja kāds seržants, kas vadīja saimniecisko daļu frontes sektorā.

Tā man tūlīt izrakstīja dokumentus, iedeva šineli ar siksnu, lai velkot tūlīt mugurā, būšot pilntiesīgs leģionārs un braukšot šiem visur līdz.

Biju izmisis: ko nu tagad lai daru, kurp lai eju? Staigāju pa savu mājas pagalmu kā kāds lektorotājs no austrumfrontes, kuri tagad atkāpjas un tiek dzīti līdz pat elles malai, — vai pasaules viņam galam.

Otrās dienas vakarā biju nodomājis laisties kaut kur prom uz mežu, lai kas te notiktu, bet atpakaļ nerādīties.

Tas pašas dienas pēcpusdienā pāri mājām laidās bumbvedēji. Tika šauts ar ložmetējiem no lidmašīnām, mestas bumbas uz mājām, laukiem un mežiem, visur apkārt stīga bieži dūmi un plandīja uguns. Tajā brīdī, kad pēdēja lidmašīna izšāva ložmetējkartu, es iznācu no mājas un tūlīt durvis apstājos. Durvju abās pusēs palika ložu šautie caurumi, un es nekādi nevarēju saprast, kā esmu palicis dzīvs un neievainots. Jā, kam lai to visu izstāstu, bet dzīvs esmu palicis, un tālāk tik jāpilda manu jauno priekšnieku pavēles.

Gaidu tikai nākamās dienas vakaru, kad varēšu laisties uz mežu. Man bija jāatslēdz pagrabs un viss jāizrāda, kas tur glabājās. Atraduši pagraba maisus ar mīšiem, kviešiem, putriem un miltiem, iekarotāji tūlīt ķēras pie darba, lai vilktu no pagraba arī mītežus alus brūvēšanai.

Nodomāto bēgšanu izdaru trešās dienas vakarā, kas tomēr beidzās ļoti neveiksmīgi. Ejoj gar dārza malu tālāk uz lielceļa pusi, atskan pēkšņs šāviens un sauciens: «Hände hoch!». Līdz pusei saliecies, ar savu somiņu skrienu tik uz priekšu, kamēr atskan otrs šāviens, un lode skar manu kreiso kāju. Vienīgais labums, ka uz posteņa stāvēja latvietis. Viņš tūlīt saca pie sevis un sacīja, ka tālāk es tāpat nebūtu ticis, jo uz lielceļa stāvēt stiprāk bruņoti posteņi. Pārsaitējis manu kāju, sardzēvīrs piekrodināja par sadursmi nevienam neko neteikt un tūlīt iet uz māju. Otrā dienā, nevienam neko nezinot par manām naktis gaitām, viss ritēja bez kādiem notikumiem, bet es pildīju visu, ko man lika komandieris.

Visa rotas vienība tika norikota pie alus brūvēšanas. Man vajadzēja parādīt, kur atrodas visas brūvēšanas piederumi, ledzīve tika iz-

jaukta un izpostīta. Daļa kareivju ķēras pie palikuso loņņu kaušanas, kas vēl ganijas aplokā. Viss tika pakļauts iznīcībai. Nevienš nezina, cik ilgi viņiem te lemts dzīvot, tāpēc visu darīja ar lielu slēgu un troksni. Beidzot tika dota trauksme, un karaspēks taisījās atkal uz bēgšanu. Man iedeva pajūgu, ko vajadzēja piekraut ar dažādām virtuves un istabas mantām. Ievainotā kāja smeldza un palika arvien zilāka. Prasīt kādam palīdzību bija bezcerīgi, jo medpunkts un ātra palīdzība atradās frontes sektorā, no mums astoņus vai deviņus kilometrus attālumā.

Ar sakrautajiem zirgu vezumiem pēc iespējas ātrāk bija jābrauc prom no mājām. Kāda leģionāru grupa palika mājā, varbūt tie bija tie alus brūvētāji ar galveno štāba komandieri, kurš iepriekšējo vakaru bija sariņojis skanošu balli.

Līdz ar krēslas iestāšanos visa kolonna iebrauca Piebalgas mežos. Dardošie lietgabalu šāviens ar spožu atblāzmu cauri kokiem satruca manu zirgu, tas leca sāpūs, un es apgāzjos ar visu vezumu. Pieskreja komandieris un nīkni man uzkliedza:

— Ja tā vēlreiz atkārtosies, tad zini, kur tu nokļūsi!

Ar savu vezumu es biju kolonnas vidū, un tad visa kolonna aiz manis apstājās un gaidīja, kamēr atkal sakrauš vezumu un sākšu kustēties. Aizbildinājos ar bedrains ceļu un koku saknēm, kurām pāri bija jābrauc.

— Ja nevari citādi, tad nem zirgu pie galvas un ej kājām!

Citas ietejas man arī nebija, jo palika arvien tumšāks.

Pa šo laiciņu kolonnai pievienojās vairāki desmiti bēgu pajūgu no Rēzeknes novadiem. Visi steigdzamies ātrāk nokļūt mežā, jo tālumu jau bija sadzirdama bumbvedēju rūkoņa, kas strauji nāca arvien tuvāk, un drīz lidmašīnas jau riņķoja virs mūsu galvām.

Daži bēgu pajūgi vēl nebija iebraukuši mežā, kad sakās apšauds no lidmašīnām. Kolonna apstājās, un katrs bēgu, kur ātrāk varētu paslēpties. Savu zirgzīnu iebraucu ciešāk pie iepriekšēja braucēja furgona, bet pats vairs nevarēju paspēt pāri grāvim pie citiem. Pafidu turpat zem liela dzelzīs furgona. Nu es biju glābts. Kā jutās tie tur pāri grāvim? Ložu spindzošais lietus kapā visapkārt maniem ratiem

INFORMĀCIJA

Rūpnīcas 1990. gada spartkādes sacensības orientēšanas sportā notiks 31. martā sporta bāzē «Baltija».

Starts no pl. 12 līdz 14. Ieskaite — 3 dalībnieki (neatkarīgi no dzimuma).

Līdzjūtības

Izsakām dziļu līdzjūtību Inesel Salmīnai, tēvu pēdējā gaitā pavadot.

Šķēterēšanas nodaļas 1 maiņas kolektīvs

Šķēterēšanas nodaļas 1 maiņas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Dacei Repelei, māti kapu kalmiņā pavadot.

Tuvākās draudzenes

Sāpju brīdī esam kopā ar Vincentu Vorkali, tēvu smiltājā aizvadot.

Elektrokrašņu nodaļas 2. maiņas kolektīvs